

[Finansministeren.]

ikke noget løfte herom. Men i hvert fald var det en oplysning, som jeg mente det var min pligt at gøre opmærksom på i forbindelse med det indtægtsskøn, som vi har stillet op, og i forbindelse med, at vi denne gang står over for det ganske ekstraordinære, at den almindelige udskrivningslov, som nu er fremsat, kun vedrører et halvt skatteår. Man måtte jo så naturligt sige: ja men hvad så med den anden del af skatteåret? Denne oplysning håber jeg ikke jeg skal få utak for.

I øvrigt takker jeg det ærede medlem hr. Lysholt Hansen for den måde, hvorpå han har taget disse økonomisk-politiske problemer, og for den fyldige redegørelse, han gav i sin tale i går for socialdemokratiets økonomiske politik. Vi forstod jo alle, at alt ville have været meget bedre, om man havde fulgt socialdemokratiets økonomiske politik. Nogle af os har en tvivl, men det kan måske rettes op. Tvivlen skyldes måske alene, at ikke alle oplysninger om socialdemokratiets politik var så fyldige, som vi kunne have ønsket det. Men det kommer jo nok senere.

Og må jeg så sige vedrørende finanslovsforslaget, at jeg glæder mig til sammen med finansudvalget at kunne indlede et samarbejde om finanslovsforslaget for 1969, og at vi forhåbentlig når frem til et budget, som vi kan vedtage enstemmigt, eller enstemmigt på nær en enkelt paragraf, som der jo er tradition for ikke kan vedtages enstemmigt i det høje ting. Bliver det tilfældet, er det jo ikke så værst endda.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard). Jeg vil gerne allerførst takke hr. Johan Nielsen for de venlige bemærkninger, han i går fremførte over for regeringen, og jeg vil kvittere ved at sige, at vi har og fortsat vil have en usvækket interesse i de færøske problemer og en usvækket trang til at medvirke til på bedste måde at få disse problemer løst.

Jeg forstod på hr. Johan Nielsen, at Færøernes landsstyre skulle være skuffet over forhandlingerne med regeringen i begyndelsen af denne måned, og jeg vil derfor gerne gøre nogle få bemærkninger vedrørende denne forhandling. Jeg skal oplyse, at der allerede i forsommeren fandt for-

handlinger sted om landskassens likviditetsvanskeligheder og behovet for støtte til offentlige og private investeringer. Forhandlingerne resulterede i, at spørgsmålet om støtte til investeringerne måtte løses på grundlag af en samlet opgørelse over investeringsbehovet i de kommende år, og at statsministeriet ville søge statsgaranti for et lån til dækning af landskassens likviditetsbehov; så snart dette var opgjort af landsstyret. Denne opgørelse af likviditetsbehovet viste en nedgang i kassebeholdningen fra 1965 til nu på næsten 10 mill. kr., så beholdningen i øjeblikket kun er 3-4 mill. kr. Svingningerne i landskassens ind- og udbetalinger er meget store, og der er med en så lille kassebeholdning risiko for, at landskassen på et givet tidspunkt kan få vanskeligheder med at opfylde de krav, der stilles. For at sikre landsstyret handlefrihed synes det derfor nødvendigt at genoprette kassebeholdningen fra 1965. Efter de seneste forhandlinger har statsministeriet søgt bevillingsmyndighederne om statsgaranti for et banklån, der indbringer et nettoprovenu på 10 mill. kr., og sagen er for tiden til behandling i finansudvalget.

Samtidig med ansøgningen om statsgaranti for et lån til dækning af likviditetsbehovet for landsstyret har landsstyret anmodet om statsgaranti for et lån på yderligere 10 mill. kr. til retablering af forskellige fonds, herunder fonden til fiskerifådens fornyelse. Midlerne i disse fonds er hovedsagelig beregnet til forskellige investeringsopgaver, og en stillingtagen til en eventuel statsstøtte hertil må afvente den tidligere nævnte opgørelse over investeringsbehovet. Jeg kan i øvrigt i den forbindelse oplyse, at landsstyret har forhandlinger med Kommunekreditforeningen om et lån på 3 mill. kr. til Færøernes studenterkole.

Hr. Johan Nielsen nævner specielt støtten til investering i fiskeriet, og jeg vil gerne her pege på, at der allerede fra rigsmyndighedernes side i væsentligt omfang ydes støtte hertil, især gennem garantierne for Færøernes Realkreditinstituts obligationer og Fiskeribankens udlån. Hertil kommer Nationalbankens genkøbsordning for realkreditinstituttets obligationslån, der medfører, at lånene får en effektiv rente på 6 pct. Skulle det færøske samfund blive truet af